

[Boligministeren]

gode grunde heller ikke, da det, der er aftalt, er en midtvejsrederegørelse med slutdato den 1. juli og det altså først er derefter, at man kan samle det foreliggende materiale til en egentlig rederegørelse. Det er det, ministeriet har gjort og har gjort så hurtigt, som det overhovedet var gørligt.

Dernæst siger hr. Baadsgaard, at den almene kvota skal ses i sammenhæng med den høje rente og kartoffelkuren. Nu ville jeg, hvis jeg var hr. Baadsgaard, sige den lave rente, for den høje rente, man havde den 11. september 1982, var på 22,7 pct., mens den lige nu vel er på omkring 11,5 pct. Alting er relativt; hvis 11,5 pct. nu er højt, hvad er så 22,7 pct.? Jeg gad vist, hvilken kvota man skulle have for det støttede byggeri i 1982, hvis det alene skulle gå proportionalt efter rentespændet.

Kartoffelkuren, vil jeg blot gentage her, har kun til hensigt at hjælpe danskeren og sikre boligbyggeriet, både det støttede byggeri og ejerboligbyggeriet, gennem en stadig lavinflation og lavrente, og det vil vi også opleve kommer til at ske.

Når man taler om den almene kvota, det støttede byggeri under ét, vil jeg medgive, at regeringen har et handicap, som ikke prægede Socialdemokratiet, da det havde regeringsansvaret op til 1982, nemlig at vi mener, det er rimeligt, at det, regeringen sætter i værk af offentlige ydelser og udgifter, også skal betales. Vi har det ønske, at regningen skal betales, uanset at skattetrykket er højt, og det vil sige, at vi også har agt og magt til efterfølgende at betale de kvoter, vi godkender og sætter i værk, uanset at vi ændrer finansieringsformen. Tidligere betalte man ca. 60 pct. af regningen, hver gang den lød på 1 kr.; det ønsker vi ikke at gå ind på.

Den samme tanke kan man godt få, når man hører hr. Baadsgaard beklage sig over, at der er for få ungdomsboliger. Jamen er det noget at kritisere denne regering for? I perioden 1979-82 havde man mange arbejdsløse, ledige håndværkere og ledige byggefirmaer, men hvor mange ungdomsboliger opførte man i denne periode? 350! Var det i København? Nej, i hele landet! Var det om året? Nej, det var i hele perioden 1979-82! Vi har i denne regerings tid givet støtte til 8.000 ungdomsboliger. Skulle man ikke i stedet glæde sig over, at det er muligt at give

støtte til så mange boliger i forhold til det, der var gældende tidligere?

Dernæst blev jeg spurgt om, hvad jeg ville med John Winther-udvalget. Jeg vil selvfølgelig håbe, at udvalget kommer med gode forslag til løsning af problemerne for kriseramte bebyggelser og løsninger, der medfører, at vi undgår at få kriseramte bebyggelser. Hvad udvalget barsler med i den endelige betænkning, kan jeg ikke sige noget om, før vi ser resultatet. Jeg har fået en melding om, at man stadig satser på at være færdig pr. 1. januar 1987.

Nu er alt jo ikke så negativt, og derfor vil jeg gerne sige til hr. Pelle Voigt fra SF, at jeg egentlig var glad for meget af det, der blev sagt. Det var lige før, at der var noget positivt. Hr. Pelle Voigt sagde nemlig, at man var glad for udvidelsen, og det glæder mig, at man også kan se noget positivt i det, denne regering gør.

Jeg er egentlig også enig i, at man godt kan stille det spørgsmål, om der kan bygges billigere. Imidlertid har Folketinget selv været med til at lægge nogle begrænsninger på mulighederne for konkurrence, for man tillader ikke andre at bygge med den samme gunstige belåningsform som den, der gælder for ungdomsboligbebyggelsen, altså indekslån. Man kan i dag ikke få finansieret byggeri med udlejning for øje med indekslån; det kan kommuner heller ikke, hvis det er en privat bygherre, der forestår arbejdet. Spørgsmålet er, om det er noget, man kan diskutere på et senere tidspunkt i denne sal.

Hvad angår rammebeløbet og det beløb, der skal gælde under ét, vil jeg sige, at erfaringerne har vist, at rammebeløbet er for lavt. Generelt er niveauet i dag for lavt. Det hænger også sammen med, at en stor del af ungdomsboligerne indrettes i eksisterende ejendomme, og det er dyrt at indrette og ændre gammelt til nyt.

De, der har rådgivet os om størrelsen - det er Ungdomsboligrådet, hvor alle interessentgrupper: de unge, kollegierne og andre, er repræsenteret - havde egentlig et højere krav end det, vi kommer her og foreslår. De har foreslået 20-30 pct., men vi skønner, at 15 pct. er rimeligt, for vi ønsker ikke at opfange overophedningen i rammebeløbet; vi ønsker at sikre, at rammebeløbet under normale vilkår kan give os en ungdomsbolig af god kvalitet. Men når vi hæver rammebeløbet, hæver